

TIMOTHY S. MARCEL

Attorney at Law

732 Paul Maillard Road
Post Office Box 890
Luling, Louisiana 70070

TEL. (985) 785 6620

FAX (985) 785 6628

Via fax 011-45-48 24 71 22

& almindelig post

(Via e-mail)

15. juni 2004

Advokat Jytte Thorbek

Larslejsstræde 1

1451 København K

Danmark

Vedr. Kirsten Chesnut mod Ronald Chesnut

Kære fru Thorbek

Følgende redegørelse er udarbejdet til støtte for Kirsten Chesnuts anmodning om at få Fogedretten i Aalborg til at ophæve kendelsen af 7. juli 1998 i FS 4099/98 Ronald Chesnut mod Kirsten Chesnut og genoptage sagen med henblik på yderligere retsforhandlinger. Til grund for fogedrettens behandling af sagen den 7. juli 1998 forelå en anmodning fra Ronald Chesnut om retshjælp efter bestemmelserne i Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser. Det erklæres, at min efterforskning af sagen har vist, at Fogedretten baserede sin kendelse på bevismateriale og en anvendelse af lovgivningen i Louisiana, der er fejlagtig.

Det primære formål med dette memorandum er at redegøre for og vurdere de retshandlinger, der forud var foregået i sagen Kirsten Chesnut vs. Ronald Chesnut ved The 29th Judicial District Court for St. Charles Parish, Louisiana, i sag nr. 48.122 og 49.208 i afdeling "D" (i det følgende nogle

gange kort omtalt som Chesnut vs. Chesnut), som fogedretten lagde til grund for kendelsen af 7. juli 1998. Flere af de dokumenter, der blev fremlagt i fogedretten og accepteret af denne er yderst tvivlsomme og ikke i overensstemmelse med gældende lovgivning i Louisiana. Formålet med denne redegørelse er ikke at yde støtte til de respektive parter egne anbringender. Hensigten er alene at fremlægge en juridisk analyse af de kendelser, der blev afsagt af retssystemet i Louisiana, og af Aalborg fogedrets afgørelse og kendelse.

Afgørelsen og kendelsen af 7. juli 1998 i fogedretssagen FS 4099/98 Ronald Chesnut mod Kirsten Chesnut omfattede følgende spørgsmål og dokumenter :

- Gyldigheden af kendelse af 18. juni 1997 udstedt i Chesnut vs. Chesnut indeholdende et forbud om fjernelse af Christian Chesnut fra staten Louisiana.
- Gyldigheden af den midlertidige kendelse af 18. november 1997 udstedt i Chesnut vs. Chesnut indeholdende et forbud om fjernelse af Christian Chesnut fra staten Louisiana.
- Fogedretten i Aalborgs referat af Ronald Chesnuts påstand om, at Kirsten Chesnut undlod at møde i retten i USA for at imødegå krav om forbud rejst af Ronald Chesnut.
- Ronald Chesnuts påstand i Fogedretten i Aalborg den 7. juli 1998, hvorefter han ikke i Louisiana havde og ikke agtede at anmelde Kirsten Chesnut for kidnapning.
- Gyldigheden af kendelse af 16. juni 1998 udstedt i Chesnut vs. Chesnut indeholdende krav om øjeblikkelig returnering til Louisiana af bortført barn.

Ifølge Haagerkonventionens bestemmelser har modtagerstaten pligt til at foretage en grundig undersøgelse af lovgivningen i den stat, hvor barnet normalt har bopæl samt af gyldigheden af alle dokumenter fremsendt af den anmodende stat. I Chesnut sagen ville selv en summarisk undersøgelse af lovgivningen i Louisiana og omstændighederne i forbindelse med udstedelsen af de fremsendte kendelser have bekræftet konklusionerne i denne rapport. Fogedrettens kendelse af 7. juli 1998, hvori det blev godtgjort, at Kirsten Chesnut havde bortført Christian Chesnut, fik den virkning, at tidligere retlige tiltag i Louisiana i sagen Chesnut vs. Chesnut forud for 7. juli 1998 herved fik retsgyldig karakter. Som konsekvens heraf fik fogedrettens kendelse afgørende betydning for udfaldet også af den række af retlige tiltag, der efterfølgende medførte udstedelse af en arrestordre mod Kirsten Chesnut, tab af hele hendes formue og mest tragisk fratagelse af alle hendes forældrerettigheder.

Med begrundelse i følgende redegørelse bør fogedretten i Aalborg ophæve kendelsen af 7. juli 1998 og give Kirsten Chesnut mulighed for at få sin sag behandlet i retten i overensstemmelse med reglerne herfor.

1. På alle relevante tidspunkter var forældremyndigheden over Christian Chesnut fastlagt i Enighedsdommen af 1. juli 1997.

Kendelsen i Louisiana af 18. juni 1997, der gav Kirsten Chesnut midlertidig forældremyndighed som bopælsforælder, indeholdt tillige et forbud mod at fjerne Christian Chesnut fra "Staten Louisiana indtil spørgsmålet om forældremyndighed var afgjort". Dette spørgsmål om forældremyndighed blev klart afgjort i Enighedsdommen af 1. juli 1997. Da Retten heri afsagde dom om fælles forældremyndighed over Christian til Ronald Chesnut og Kirsten Chesnut, hvorved Kirsten Chesnut blev udnævnt til bopælsforælder (den forælder der primært har barnet boende hos sig) og gav Ronald Chesnut rimelige samværsvilkår, var der hermed truffet juridisk afgørelse i spørgsmålet om forældremyndighed.

Enighedsdommen af 1. juli 1997 var den dom, der fortsat var i kraft den 7. juli 1998 vedrørende spørgsmålet om forældremyndighed over Christian Chesnut. Der blev ikke i den mellemliggende periode udstedt andre domme eller kendelser vedrørende forældremyndighed, der forbød nogen af forældrene at fjerne Christian Chesnut midlertidigt fra staten Louisiana. Som det er fogedretten bekendt fra sagsakterne, blev der udstedt et midlertidigt forbud af den 18. november 1997, som begrænsede begge forældres ret til at fjerne Christian Chesnut fra staten Louisiana. Men, som det vil blive påvist i næste afsnit, er gyldigheden af denne kendelse yderst tvivlsom. Uafhængigt heraf erklæres, at enhver påstand fremført før den 2. juni 1998 om, at kendelsen af 18. juni 1997 på lovlig vis forbød Kirsten Chesnut at fjerne Christian Chesnut midlertidigt fra Louisiana, er vildledende.

Selvom der den 2. april 1998 af Ronald Chesnut blev indleveret et processkrift med anmodning om annullering af Enighedsdommen, blev der ikke afholdt noget retsmøde med bevisførelse før end den 10. september 1998. Dette retsmøde vedrørende de af Ronald Chesnut fremlagte påstande for at få Enighedsdommen af 1. juli 1997 annulleret, blev afholdt uden Kirsten Chesnut tilstedeværelse i staten Louisiana. Det fremgår ikke af sagens akter, at der på hendes vegne blev fremført noget argument for at imødegå Ronald Chesnuts påstande. På daværende tidspunkt forelå der en anholdelsesbeslutning mod Kirsten Chesnut begrundet med kidnapning, som tidligere var blevet udstedt af dommer Kirk R. Granier den 28. juli 1998.

Lovgivningen i Louisiana vedrørende den faktiske betydning af en kendelse om fælles forældremyndighed og udpegelse af Kirsten Chesnut som bopælsforælder er beskrevet i Louisiana Revised Statutes 9:355 og 9:336. Hvis der ikke er afsagt en konkret kendelse af retten vedrørende den reelle betydning af fælles forældremyndighed, som siger noget andet, har bopælsforælderen " - - - bemyndigelse til at træffe alle afgørelser vedrørende barnet - - - ", som må antages at tilgodese barnets bedste tarv. La. R. S. 3:335.B.(3). Denne bemyndigelse er dog ikke ubegrænset.

Forældre med fælles myndighed har pligt til at konferere beslutninger vedrørende barnet og udveksle informationer om barnets helbred, trivsel og uddannelse, jf. La. R. S. 9:336. Loven foreskriver imidlertid ikke, hvorledes forældrene skal leve op til deres respektive forpligtelser mod hinanden pålagt dem af ovennævnte lovgivning. Der findes således intet lovkrav om, at en bopælsforælder skal meddele sig skriftligt til den anden forælder eller indhente skriftligt samtykke fra denne, inden bopælsforælderen træffer beslutninger vedrørende barnet.

Der findes ingen bestemmelser i Louisianas lovgivning, der forhindrer en forælder i at rejse midlertidigt ud af Louisiana i forbindelse med udøvelsen af vedkommendes lovlige rettigheder som medindehaver af fælles forældremyndighed. Der foreligger kun lovkrav om en retsafgørelse, hvis en forælder ønsker at give barnet permanent bopæl udenfor Louisiana's grænser. La. R. S. Code Title V, Part III, Subpart E of Title 9 angiver den fremgangsmåde, der i sådanne tilfælde skal følges, hvis en forælder har til hensigt at give barnet permanent bopæl uden for Louisiana. Loven indeholder ingen bestemmelser vedrørende en forælders midlertidige fravær med barnet fra staten Louisiana. Den forælder, som vil påstå, at den anden forælder har fjernet et barn fra Louisiana med den hensigt at ændre dets adresse permanent uden at overholde ovennævnte lov, må følgelig kunne dokumentere denne påstand.

2. Ved en korrekt fortolkning af loven i Louisiana er den midlertidige kendelse (Order) af 18. november 1997 vedrørende udrejseforbudugyldig.

En midlertidig kendelse vedrørende et forbud (her jævnligt refereret til som en "TRO") er et ekstraordinært hjælpemiddel i Louisianas lovgivning, og udstedelse og brug af en sådan kendelse er konkret lovfæstet i Book 7, Title 1, Chapter 2 i Louisiana's Lov om Civil Retspleje. En midlertidig kendelse af denne art er et hjælpemiddel i forbindelse med en ansøgning om rettens hjælp til at opnå et forbud, jf. LCCP, art. 3601. En TRO er kun anvendelig i sager, hvor en ansøgning om et forbud afventer rettens endelige stillingtagen i et retsmøde.

Formålet med en kendelse vedrørende et midlertidigt forbud er at fastholde status quo, og den tager ikke stilling til noget foreliggende stridsspørgsmål. Jf. sagen Dauphine vs. Carencro High School, 843 So.2d 1096 (La. 4/21/03), hvori citeres Powell vs. Cox, 83 So.2d at 910(La. 1956). Ifølge loven i Louisiana har retten pligt til at udstede et midlertidigt forbud " - - - i sager, hvor ansøgeren ellers ville blive påført uoprettelig skade, tab eller ødelæggelse - - - ". Uoprettelig skade er defineret som ødelæggelse, som ikke kan gøres op i penge eller skader, som der ikke på passende måde kan gives økonomisk kompensation for. Butte vs. Lawrence, 724 So.2d 250 (La. App. 4th Cir. 1998.).

I sin afgørelse i ovennævnte sag Dauphine vs. Carencro High School beskriver Louisiana's Højesteret på fortrinlig vis fremgangsmåden vedrørende udstedelse af midlertidige forbud, som ifølge Louisiana's lovgivning er udstedt som hjælpemiddel i forbindelse med en ansøgning om rettens hjælp til at opnå et forbud. Fra side 1102 i afgørelsen skriver retten:

"En TRO er et hårdt, drastisk og ekstraordinært hjælpemiddel, og en sådan bør kun udstedes i tilfælde, hvor den part, som begærer det, er truet af uopretteligt tab eller skade, uden at der i loven er et tilstrækkeligt retsmiddel imod det. Jf. Greenberg vs. DaSalvo, 229 So.2d 83, cert. denied, 397 U.S. 1075 (1970). I overensstemmelse hermed foreskriver LCCP, art. 3601, at et forbud skal udstedes i sager, hvor uoprettelig skade, tab eller ødelæggelse ellers måtte blive resultatet for ansøgeren eller i andre sager udtrykkeligt beskrevet i loven.

I tilfælde, hvor en ansøgning om et forbud afventer rettens endelige stillingtagen, kan retten udstede en TRO. En TRO er kun et midlertidigt forbud, som har til formål at være et midlertidigt værn mod sagsøgte, indtil berettigelsen af et indledende forbud er klarlagt. Formålet er alene at bevare status quo, indtil denne klarlæggelse foreligger. Jf. Powell vs. Cox, 83 So.2d 908, 910 (La. 1956). Det udstedes før der foreligger en retsafgørelse, og det er helt uafhængigt af et efterfølgende retsmøde vedrørende et indledende forbud. En TRO afgør ikke noget foreliggende stridsspørgsmål, men udstedes som beskyttelse mod en truende forurettelse og fungerer som en begrænsning for at beskytte alle involverede parter retigheder, indtil den foreliggende retsanmodning og retfærdigheden kan blive afgjort i en efterfølgende korrekt retshandling.

Idet rettens hjælp vedrørende etablering af et forbud og udstedelse af et midlertidigt forbud, en TRO, er usædvanlige hjælpemidler, bør udstedelse af sådanne være omhyggeligt udformet med henblik på at opnå en afgørende korrektion af den foreliggende retstilstand med de færrest mulige udgifter og ulejlighed for sagsøgte. Derfor stiller Louisiana's Lov om Civil Retspleje, LCCP, særlige krav vedrørende udstedelsen af sådanne forbud. Med hensyn til udstedelse af et midlertidigt forbud, en TRO, uden forudgående underretning og i nødsituationer foreskriver LCCP, art. 3603:

A. Et midlertidigt forbud skal udstedes uden underretning når:

- Det klart fremgår af konkrete omstændigheder beskrevet i en dokumenteret anmodning eller med støtte i en beediget erklæring, at den anmodende part vil lide øjeblikkelig og uoprettelig

skade, tab, eller ødelæggelse, før end modparten eller dennes advokat har mulighed for imødegå anmodningen i retten, og

- Ansøgerens advokat overfor retten skriftligt dokumenterer de bestræbelser, som er udøvet for enten at give modparten forudgående underretning eller dokumenterer grundene til, at forudgående underretning ikke er påkrævet.

B. Dokumentationen eller den beedigede erklæring kan udfærdiges af ansøgeren, dennes advokat eller en af ham udpeget repræsentant.

Der foreligger et lovtillæg, som uddyber reglerne for underretning i ovennævnte LCCP, art. 3603, (kommentar a og b), der siger:

Dette lovtillæg [Acts 1985, No. 204, § 1] ændrer betingelserne for at opnå et midlertidigt forbud ved at tilføje, at ansøgerens advokat skal påvise de bestræbelser, der er udøvet for at give forhåndsunderretning eller han skal begrunde, hvorfor forhåndsunderretning ikke er påkrævet og derudover, at uoprettelig skade vil blive resultatet, før end modparten eller dennes advokat i retten har mulighed for at imødegå kravet om et midlertidigt forbud.

Hensigten - - - er at begrænse brugen af ensidigt fremskaffede kendelser vedrørende forbud uden forudgående underretning af nogen art og i en vis udstrækning at fremme gennemførelse af normale retshandlinger med indlæg fra modparten før end, snarere end efter, at et midlertidigt forbud er udstedt.

Med hensyn til form og indhold af et midlertidigt udstedt forbud siger LCCP, art. 3604, i relation hertil:

Et midlertidigt udstedt forbud skal være påtegnet med dato og klokkeslet for udstedelsen. Det skal være indleveret til retssekretærens kontor og være indført i retsbogen. Det skal angive, hvorfor forbudet blev udstedt uden underretning til modparten og uden et forudgående retsmøde. Og det skal bortfalde i henhold til dets forudsætninger og indhold inden den af retten fastsatte tid, som ikke må overskride 10 dage.

Herudover siger LCCP, art. 3605:

En kendelse, der medfører enten et foreløbigt, et endeligt forbud eller et midlertidigt forbud skal rimeligt detaljeret beskrive og ikke blot referere til anmodningen eller andre dokumenter, den handling eller de handlinger, der søges forhindret. Et udstedt forbud anses for at være trådt i kraft i forhold til de parter, som det er rettet imod, deres foresatte, repræsentanter, ansatte, advokat, etc. fra det tidspunkt, hvor de modtager konkret meddelelse om forbudet, enten ved personlig forkyndelse eller på anden måde.

Endelig siger LCCP, art. 3610:

Et midlertidigt forbud eller et indledende forbud må ikke udstedes med mindre ansøgeren stiller sikkerhed for et beløb fastsat af retten undtagen, hvor der er dispenseret fra sikkerhedsstillelse gennem en vedtægt. Sikkerhedsstillelsen skal sikre, at en person som uberettiget har fået indskrænket sin frihed eller er blevet underlagt et forbud, får refunderet sine omkostninger og forvoldte tab, pp. 1102-1103.

I kendelsen (Order) af 18. november 1997 i Chesnut vs. Chesnut blev der udstedt tre midlertidige forbud uden forudgående underretning til Kirsten Chesnut eller hendes advokat. Forbudene blev udstedt, uden at der havde været afholdt et retsmøde og her truffet afgørelse på basis af fremlagte beviser for de påstande, som fremgik af anmodningen. Det sidste og kun her relevante midlertidige forbud forbød begge forældre at fjerne Christian fra staten Louisiana.

I Dauphine-sagen anmodede en af forældrene om og fik udstedt en TRO med et påbud, hvorefter hendes søn fik tilladelse til at deltage i afslutningshøjtideligheden i en "High School". Repræsentanter for skolen, der fik kendelsen forkyndt, fastholdt, at drengen ikke fik tilladelse til at deltage i afslutningshøjtideligheden, og trodsede den udstedte TRO. I et efterfølgende retsmøde fandt retten, at skolens repræsentanter herved havde udvist Foragt for Retten og idømte hver af dem 15 dages fængsel og en bøde på \$ 250.

Ud fra en nærmere analyse af loven, fandt Louisiana's Højesteret, at den udstedte TRO i Dauphine-sagen var "juridisk mangelfuld på mange punkter." Anmodningen om rettens hjælp til udstedelse af et forbud på grundlag af hvilken, der var udstedt en TRO:

- Manglede dokumentation fra ansøgerens advokats side vedrørende de udøvede bestræbelser for at give modparten forhåndsunderretning eller dokumentation for påstanden om, at forudgående underretning ikke var påkrævet.

Herudover havde den ret, som udstedte den omtalte TRO i Dauphine-sagen:

- Forsømt at angive dato og tidspunkt for udstedelsen af kendelsen.
- Forsømt at kræve sikkerhedsstillelse.
- Forsømt at angive, hvorfor kendelsen var udstedt uden forudgående underretning og retsmøde.

Louisiana's Højesteret fastslog, at den udstedte TRO i Dauphine-sagen var ugyldig. I kraft af en sådan afgørelse vedgik retten i Dauphine-sagen overfor den lavere appelret, at den var uenig med hensyn til, hvad der var en korrekt fremgangsmåde ved udstedelse af en TRO uden krav om sikkerhedsstillelse. Men retten ræsonnerede, at en hjemvisning af Dauphine-sagen til fornyet prøvelse ved den lavere appelret ville være "frugtesløst", fordi den handling, som den udstedte TRO søgte at forhindre, allerede var foregået.

Alle ovennævnte mangler foreligger i anmodningen om rettens hjælp til udstedelse af et forbud indgivet af Ronald Chesnut den 18. november 1997 og i rettens kendelsen afsagt samme dag. Den dokumenterer ikke, med attesting af Ronald Chesnuts advokat, hvilke bestræbelser der var udøvet for at give Kirsten Chesnut eller hendes advokat forudgående underretning om forbudet, og den angiver heller ikke begrundelsen for, at forudgående underretning til Kirsten Chesnut eller hendes advokat ikke var påkrævet.

Som tidligere nævnt, blev der udstedt tre midlertidige forbud den 18. november 1997. De første to er ikke relevante i denne sag. Det tredje midlertidige forbud, hvilket forbød begge parter at fjerne Christian fra staten Louisiana, blev af Ronald Chesnut benyttet til at karakterisere Kirsten Chesnuts handlemåde den 2. juni 1998 som værende ulovlig.

Louisiana's lovgivning kræver, at en ansøger om et midlertidigt forbud stiller økonomisk sikkerhed forud for udstedelsen af et sådant forbud, medmindre der er dispenseret fra sikkerhedsstillelse i en anden bestemmelse i loven, jf. LCCP, art. 3610. Hverken det midlertidige forbud, som forbød Kirsten Chesnut " - - - at afhænde, behæfte, bortgive, bortødsle, skjule, eller ødelægge nogen som helst bestanddel af fælles ejendom - - - " eller det midlertidige forbud, der skulle forhindre Kirsten Chesnut i " - - - at chikanere, skade, true eller fysisk misbruge Ronald G. Chesnut - - - ", krævede, at Ronald Chesnut skulle stille sikkerhed. Jf. LCCP, art. 3944, La. R. S. 9.371, La. R. S. 9.372 og La. R. S. 9.372.1. Det midlertidige forbud mod at fjerne Christian Chesnut fra staten Louisiana er ikke fritaget for kravene om sikkerhedsstillelse.

Den midlertidige kendelse (Order), der forbød begge forældre at fjerne Christian fra Louisiana, blev udstedt i strid med lovgivningen i Louisiana. Begrundelsen i ovennævnte dom i Dauphine-sagen afsagt af Louisiana's Højesteret medfører, at kendelsen om det midlertidige forbud er ugyldig, fordi retten undlod at kræve sikkerhedsstillelse af Ronald Chesnut som påbudt af Louisiana's Lov om Civil Retspleje, CCP, art. 3610. Det er her uden betydning, at forbudet også forbød Ronald Chesnut at fjerne Christian fra Louisiana.

Herudover gøres gældende, at det er yderst tvivlsomt (a genuine issue), om kendelsen vedrørende det midlertidige forbud ikke ifølge Louisiana's lovgivning blev ophævet den 8. januar 1998. Som beskrevet i denne rapport er en kendelse vedrørende et midlertidigt forbud et hjælpemiddel, som forudsættes at blive efterfulgt af et retsmøde vedrørende et indledende forbud, jf. ovennævnte Dauphine-sag. Derfor er en kendelse vedrørende et midlertidigt forbud uden virkning, hvis den ikke efterfølges af et søgsmål vedrørende et indledende eller permanent forbud. Det gøres gældende, at en kendelse vedrørende et midlertidigt forbud som det, der udstedtes den 18. november 1997, kun kan overleve, hvis der i forbindelse med et efterfølgende hurtigt indkaldt retsmøde stilles krav om et indledende eller permanent forbud.

I Chesnut vs. Chesnut blev et retsmøde vedrørende Ronald Chesnut's anmodning om et midlertidigt forbud indleveret den 18. november 1997 og udsat én gang fra den 15. december 1997 til den 8. januar 1998. Den 26. november 1997 blev en skriftlig kendelse udstedt og underskrevet af dommeren, der udsatte og omberammede retsmødet til den 8. januar 1998. Imidlertid findes der intet i sagsakterne i Chesnut vs. Chesnut, ligesom der heller ikke findes retsreferater, der refererer noget retsmøde afholdt i Division D of the 29th Judicial District Court. Der blev ikke afholdt noget retsmøde i Chesnut vs. Chesnut før end den 20. August 1998. Ifølge rettens sagsakter blev det berammede retsmøde 8. januar 1998 hverken afholdt, udsat eller omberammet.

En korrekt fortolkning af loven fører til den konklusion, at Ronald Chesnut's undladelse af at kræve et indledende forbud udstedt, hverken i forbindelse med det først berammede retsmøde den 15. december 1997 eller i forbindelse med det aflyste retsmøde den 8. januar 1998, er ensbetydende med, at han frafaldt kravet om et forbud. Louisiana's Lov om Civil Retspleje, LCCP, art. 3606 siger:

Når et midlertidigt forbud er udstedt, skal anmodningen om et indledende forbud ifølge Artikel 3602 berammes til behandling i retten på det tidligst mulige tidspunkt, og den skal behandles forud for alle andre spørgsmål undtagen ældre spørgsmål af samme karakter. Den part, som opnår et midlertidigt forbud, skal gå videre og begære et indledende forbud, når det midlertidige forbud kommer for retten. Hvis han ikke gør det, skal retten ophæve det midlertidige forbud.

Det, at en modpart giver samtykke til udsættelse af et retsmøde vedrørende en kendelse, er ikke ensbetydende med frafald af hans eller hendes ret til at få kendelsens ophør fastslået ved en retshandling. *Keneker vs. Keneker*, 579 So.2d 1083, 1085 (La. App. 5 Cir. 1991). Derfor er det ifølge loven yderst tvivlsomt, om retsanmodningen af 18. november 1997 indleveret af Ronald Chesnut med henblik på udstedelse af et forbud kan siges at have overlevet frem til den 2. juni 1998, hvor Kirsten Chesnut rejste til Danmark med sønnen.

3. Forud for den 7. juli 1998 blev der ikke afholdt noget retsmøde i Louisiana, hvor Kirsten Chesnut fik mulighed for forsvare sig.

I Fogedrettens referat af retsmødet den 7. juli 1998 citeres Ronald Chesnut for at have forklaret, at Kirsten Chesnut "begærede en høring i Retten i St. Charles Parish, Louisiana, for at forsvare sig mod kendelsen af 18. november 1997, men hun kom ikke til stede i retten". Dette er ikke rigtigt. Ud fra såvel sagsakterne i sagen Chesnut vs. Chesnut som selve retsbogen, der refererer alle retshandlinger gennemført i "Division D of the 29th Judicial District Court", blev der intet retsmøde afholdt eller nogen retssag gennemført vedrørende Ronald Chesnut's "Ansøgning om Rettens hjælp til udstedelse af et forbud" af 18. november 1997 før Fogedrettens møde den 7. juli 1998. I det hele taget blev intet retsmøde eller nogen retssag gennemført i Chesnut vs. Chesnut før den 10. august 1998.

Næsten en måned før det første retsmøde fandt sted i Chesnut vs. Chesnut udstedte dommer Kirk Granier, der var dommer i den afdeling af retten i Hahnville, der fik det civile søgsmål tildelt, den 28. juli 1998 en arrestordre mod Kirsten Chesnut. I arrestordren påstås, at Kirsten Chesnut angiveligt begik lovbrud ved simpel kidnapning som en overtrædelse af Louisiana Revised Statute 14:45. I en beediget erklæring til støtte for arrestordren, citeres en Order om fælles forældremyndighed dateret 1. juli 1998, men en sådan kendelse har aldrig eksisteret. Kautionen for eventuel løsladelse blev af dommer Kirk R. Granier fastsat til halvtreds tusinde (\$ 50.000) dollars.

Hvis Kirsten Chesnut var mødt i retten i St. Charles Parish, Louisiana, den 10. August 1998, ville hun være blevet arresteret og fængslet.

4. Erklæringen i Fogedretten den 7. juli 1998, hvorefter Ronald Chesnut ikke havde og ikke agtede at indgive kriminelle anmeldelser mod Kirsten Chesnut, var usand.

Ronald Chesnut indgav en kriminel anmeldelse til den lokale politimyndighed (St. Charles Parish Sheriff's Office) den 5. juni 1998, kl. 11:15 med påstand om, at Kirsten Chesnut rejste til hjembyen i Danmark sammen med Christian i modstrid med en retskendelse. Sagsakterne i Chesnut vs. Chesnut og den kriminelle politianmeldelse har afsløret, at Ronald Chesnut præsenterede sheriffen for en kopi af kendelsen af 18. juni 1997, der jo indeholdt et forbud mod fjernelse af Christian Chesnut fra Louisiana, indtil spørgsmålet om forældremyndighed var afgjort. Som ovenfor omtalt var den retsafgørelse om forældremyndighed, der var gældende den 3. juni 1998, Enighedsdommen af 1. juli 1997. Sagsakterne i The St. Charles Parish Sheriff's Office beviser derfor, at Ronald Chesnut allerede havde indledt kriminel retsforfølgelse af Kirsten Chesnut den 5. juni 1998 i modstrid med hans udsagn om det modsatte i Fogedretten den 7. juli 1998.

5. Kendelse i henhold til Begæring og Kendelse om Tilbagegivelse af Bortført Barn af 16. juni 1998 er ikke udstedt i overensstemmelse med loven i Louisiana.

På grundlag af en ensidigt behandlet begæring i sagen Chesnut vs. Chesnut erklærede retten i Hahnville i en kendelse, at fjernelsen af Christian fra Louisiana var ulovlig. Denne kendelse er at sidestille med en juridisk erklæring om, at Kirsten Chesnut havde udvist Foragt for Retten. Det er særdeles tvivlsomt, om den fremgangsmåde, som retten anvendte i Chesnut vs. Chesnut, da den udstedte ovennævnte kendelse vedrørende " Kendelse i henhold til Begæring og Kendelse om Tilbagegivelse af Bortført Barn", var i overensstemmelse med lovgivningen. De kendelser, der blev lagt til grund for den omtalte nye kendelse af 16. juni 1998, var enten bortfaldet eller udstedt i strid med loven og krænkede således Kirsten Chesnuts borgerlige rettigheder.

I kendelsen af 16. juni 1998 benytter retten kendelsen af 18. juni 1997 - som forbød hver af forældrene at fjerne Christian fra staten Louisiana - som grundlag for at karakterisere Kirsten Chesnuts handlinger som ulovlige. Retten undlod at tage hensyn til den efterfølgende Enighedsdom af 1. juli 1997, der var uden et sådant forbud. Den henviste heller ikke til rettens midlertidige forbud af 18. november 1997. Ingen høring eller retshandling var blevet gennemført vedrørende Ronald Chesnut's anmodning om at få den omtalte Enighedsdom af 1. juli 1997 ophævet. Der var ikke på noget tidspunkt afsagt nogen dom, som erklærede den omtalte Enighedsdom af 1. juli 1997 for annulleret. Af alt dette kan man uddrage den konklusion, at retten på forhånd var indstillet på at efterkomme Ronald Chesnut's anmodning om at få Enighedsdommen af 1. juli 1997 ophævet, uanset at der endnu ikke var afholdt et retsmøde med bevisfremlæggelse og domsforhandling.

I Louisiana's Lov om Civil Retspleje findes der ikke nogen konkret retshandling, som vil kunne iværksættes med henblik på "Returnering af et Kidnappet Barn" på grundlag af en ensidigt behandlet retsanmodning. Til gengæld tillader Louisiana Revised Statute 9:343 udstedelse af en civil arrestordre for at retablere forældremyndighed over eller samvær med et barn, der er tilbageholdt i strid med en forældremyndigheds- eller samværskendelse. Anvendelse af en sådan civil arrestordre skal være i overensstemmelse med konkrete krav i loven, som siger:

A. Ved fremlæggelse af en bekræftet kopi af en gældende forældremyndigheds- og samværskendelse udstedt af en ret i denne stat sammen med en beediget erklæring af indehaveren af forældremyndigheden kan den dommer - som har midlertidig jurisdiktion i kraft af enten barnets tilstedeværelse eller af en verserende retssag ved retten - udstede en civil arrestordre til politiet med det begrænsede formål at benytte det middel, som angives i dette afsnit i loven, til at få barnet returneret til indehaveren af forældremyndigheden. Herefter må der afventes yderligere kendelser fra den ret, som har faktisk jurisdiktion i sagen.

B. Den beedigede erklæring afgivet af indehaveren af forældremyndigheden skal omfatte alle følgende betingelser:

(1) En erklæring om, at forældremyndigheds- og samværskendelsen er korrekt og i overensstemmelse med sandheden.

(2) En kort redegørelse for status i enhver verserende sag vedr. forældremyndighed.

(3) Oplysninger vedrørende fjernelsen af eller undladelsen af at returnere barnet i strid med forældremyndigheds- og samværskendelser.

(4) En erklæring om, at indehaveren af forældremyndigheden ønsker at få barnet retur. Jf. La. R.S. 9:343.

Sagsakterne indeholder ikke en beediget erklæring udformet og indleveret af Ronald Chesnut sammen med hans begæring om en kendelse for returnering af et kidnappet barn den 9. juni 1998.

Den ensidige "Kendelse i henhold til Begæring og Kendelse om Tilbagegivelse af Bortført Barn" med det formål at opnå returnering af Christian Chesnut har påfaldende lighed med et søgsmål vedrørende Foragt for Retten. Denne karakteristik fremgår af de påståede kendsgerninger og indholdet i det indleverede forslag til kendelse. Dette fremgår især af, at kendelsen indleveret af Ronald Chesnut og underskrevet af retten den 16. juni 1998 fastslår, at Kirsten Chesnut overtrådte både tidligere kendelser ved retten og selve loven. Kirsten Chesnut var imidlertid ifølge loven berettiget til et normalt retsmøde med bevisfremlæggelse og domsforhandling, før en sådan juridisk afgørelse kan komme på tale.

Ifølge Louisiana's Lov om Civil Retspleje findes der to slags Foragt for Retten: direkte og konstruktiv, jf. LCCP, art. 221. Handlinger karakteriseret som direkte foragt for retten er handlinger begået "i rettens nærværelse og direkte øjesyn". Konstruktiv foragt for retten kan defineres som "bevidst ulydighed mod en hvilken som helst lovlig kendelse, befaling, dom eller verserende retssag", jf. LCCP, art. 224.

Den 16. juni 1998 afsagde retten i Chesnut vs. Chesnut en kendelse, hvorefter Kirsten Chesnuts handlinger erklæredes for værende i strid med Louisiana's lovgivning og følgelig ulovlige. Retsbogen viser, at det eneste bevismateriale indleveret til støtte for Ronald Chesnut's ensidige begæring var de påberåbte påstande i selve den ensidige begæring samt to beedigede erklæringer fra ansatte i The American Heart Association.

Som generel regel kan beedigede erklæringer fra individer, som ikke er parter i verserende retssager, ikke godtages som bevis i retten. Undtagelser fra denne generelle regel omfatter ikke konkret brug af beedigede erklæringer i søgsmål vedrørende foragt for retten. Louisiana Code of Evidence Article 801 C definerer et andenhånds vidneudsagn som "en udtalelse afgivet af andre end det, der er afgivet af selve vidnet under retssagen eller høringsen, for at bevise sandheden af den fremførte påstand". De beedigede erklæringer afgivet af de ansatte i The American Heart Association falder helt klart indenfor ovennævnte definition.

Ikke alene er de beedigede erklæringer andenhånds vidneudsagn, de er tillige mangelfulde i deres udformning. Ingen af de beedigede erklæringer er daterede. Det er værd at bemærke, at notaren, af hvem begge beedigede erklæringer blev attesteret, var den advokat, der repræsenterede Ronald Chesnut.

Ikke desto mindre blev kendelsen af 16. juni 1998 vedrørende "Kendelse i henhold til Begæring og Kendelse om Tilbagegivelse af Bortført Barn" udstedt på grundlag af denne ensidige begæring. Der afholdtes og gennemførtes intet retsmøde eller domsforhandling i forbindelse hermed. Louisiana's Lov om Civil Retspleje foreskriver den fremgangsmåde, der skal følges for at dømme en person for foragt for retten. LCCP, art. 225, siger:

Medmindre andet er foreskrevet i loven, kan en person, der er anklaget for at have udvist konstruktiv foragt for retten, alene kendes skyldig heri og straffes herfor, efter at han via en kendelse er pålagt at møde i retten og her redegøre for, hvorfor han ikke bør dømmes skyldig i foragt for retten og straffes i overensstemmelse hermed. Kendelsen om fremmøde i retten kan udstedes på rettens eget initiativ eller af en part i en verserende retssag og skal redegøre for de

forhold, som påstås at ligge til grund for den udviste foragt for retten.

En person anklaget for at have udvist konstruktiv foragt for en appelret kan blive kendt skyldig heri og straffet herfor efter at have modtaget underretning om fremmøde i retten i et processkrift, som skal indleveres ikke mindre end 48 timer fra datoen, hvor personen modtager sådan underretning om fremmøde i retten, hvorfor han ikke skal findes skyldig i foragt for retten og straffes i overensstemmelse hermed. Den anklagede skal tilstås en mundtlig høring vedrørende anklagen, hvis han indleverer en skriftlig anmodning herom til retssekretæren i appelretten indenfor 48 timer efter at have modtaget meddelelse om anklagen. En sådan meddelelse fra appelretten kan fremsendes via registreret eller anbefalet brev, eller det kan forkyndes af sheriffen.

I alle andre sager, skal en bekræftet kopi af anmodningen i sagen og af rettens kendelse om fremmøde, forkyndes for personen, der er anklaget for at have udvist foragt for retten, på samme måde som en vidneindkaldelse til retten, det vil sige mindst 48 timer før det angivne tidspunkt for retsmødet om kendelsen. Jf. Louisiana, LCCP, art. 224.

Kirsten Chesnut blev den 16. juni 1998 dømt for Foragt for Retten uden at have fået forkyndt nogen indkaldelse til retten for at redegøre for, hvorfor hun ikke skulle dømmes for foragt for retten eller gives mulighed for at fremlægge relevant dokumentation i et retsmøde eller egentlig retssag. Derfor er " Kendelse i henhold til Begæring og Kendelse om Tilbagegivelse af Bortført Barn" udstedt i modstrid med lovgivningen i Louisiana.

6. Konklusion.

Ovenstående analyse viser, at Kirsten Chesnut hverken overtrådte nogen gyldig dom eller gyldig kendelse og ej heller overtrådte Louisianas lovgivning, da hun rejste på ferie i Danmark fra staten Louisiana med sin søn i juni 1998.

På tidspunktet for hendes afrejse indeholdt de retsafgørelser vedrørende forældremyndighed, der var i kraft, ikke noget forbud mod, at nogen af forældrene midlertidigt fjernede Christian Chesnut fra Louisiana. Enighedsdommen af 1. juli 1997 satte kendelsen af 18. juni 1997 ud af kraft. Spørgsmål vedrørende forældremyndighed, der havde med Christian Chesnut at gøre, var juridisk afgjort.

På grund af den manglende forhåndsunderretning til Kirsten Chesnut eller hendes advokat før "Anmodningen om Rettens hjælp til Udstedelse af et Forbud " blev indgivet samt det manglende krav om sikkerhedsstillelse forud for udstedelsen af kendelsen, er kendelsen af 18. november 1997 vedrørende et midlertidigt forbud mod fjernelse af Christian Chesnut fra Louisiana ugyldig.

De kendelser i sagen Chesnut vs. Chesnut, som fogedretten i Aalborg lagde til grund, var i USA udstedt på basis af ensidig kommunikation med retten i Louisiana uden nogen form for bevisfremlæggelse og domsforhandling. Dette fratog Kirsten Chesnut muligheden for at udøve sin fundamentale ret til at fremlægge beviser til hendes forsvar og at bestride beviser fremlagt af Ronald Chesnut. Heraf følger, at " Kendelse i henhold til Begæring og Kendelse om Tilbagegivelse af Bortført Barn" af 16. juni 1998 er ugyldig ifølge en korrekt fortolkning af loven i Louisiana.

Der består en vekselvirkning mellem retshandlingerne i Louisiana og retshandlingerne i Danmark. The 29th Judicial District Court for St. Charles Parish, Louisiana, udstedte i sagen Chesnut vs. Chesnut kendelser, der begrænsede Kirsten Chesnuts ellers lovlige rejseaktiviteter og dømte Kirsten

Chesnut for Foragt for Retten uden at afholde et normalt retsmøde med mulighed for kontradiktion fra begge sider. Fogedretten i Aalborgs manglende overholdelse af sine pligter under Haagerkonventionen gyldiggjorde kendelser i USA, der ellers var ugyldige. Det muliggjorde rækken af de efterfølgende retshandlinger vendt mod Kirsten Chesnut ved The 29th Judicial District Court for St. Charles Parish i Louisiana.

Den foranstående analyse i denne sag fører til den konklusion, at kendelser blev udstedt mod Kirsten Chesnut både i St. Charles Parish, Louisiana, og i Aalborg, Danmark, uden at være i overensstemmelse med en korrekt anvendelse af lovene. Dette bør ikke udlægges som en bedømmelse af hverken Ronald Chesnut's eller Kirsten Chesnut's påstande vedrørende forældremyndighed eller samvær med Christian Chesnut. Det er i stedet for en konstatering af, at Kirsten Chesnut var berettiget til forhåndsunderretning og retshandlinger med mulighed for fuld bevisførelse, før end hun blev udsat for retskendelser til skade for hendes interesser og rettigheder.

Det er min opfattelse, at kendelserne vendt mod Kirsten Chesnut i både Louisiana og Danmark bør annulleres og nye retlige tiltag iværksættes.

Herved fremlagt,

Timothy S. Marcel

Louisiana Revised Statutes 9.355.1 til og med 9.355.9

I kendelsen af 26. november 1997 fastholdes/gentages kendelsen af 18. november 1997 ikke.